

en Gang skal udføres. Trafikken udvider sig, som sagt, bestandig, og Overgangen for Publikum bliver vanskeligere og vanskeligere, og desuden bliver det vanskeligere og vanskeligere for Statsbanerne at have denne Overgang, begrundet paa den stedse stigende Rangering, der foregaar netop der, hvor Overgangen er. Jeg mener derfor, at det vil være god Sparsommelighed at anlægge Tunnelen allerede nu, medens den kan anlægges for en rimelig Sum, fremfor at blive ved med at udvide Jernbanelegemet og udsætte Tunnelens Anlæg, indtil den bliver saa stor, at den vil koste betydeligt mere. Statsbanerne have anslaaet den til at koste 28,000 Kr., og der er, som sagt, allerede for 2 Aar siden paa Finansloven bevilget 20,000 Kr. Det hele drejer sig altsaa om, hvorvidt Staten vil yde 8,000 Kr. mere, end den gør. Men Staten vil neppe kunne blive fri for at anlægge denne Tunnel. Lidt efter lidt vil det blive nødvendigt for Statsbanerne at blive af med denne Overgang og faa en Tunnel i Stedet. Paa den anden Side har Byen Hævd for, at den har Ret til denne Overgang, det ville Statsbanerne aldrig kunne komme udenom.

Det vil derfor være rigtig god Sparsommelighed at faa denne Tunnel anlagt snarest muligt, medens den endnu kan anlægges for 28,000 Kr., og det saa meget mere, som Overgangen ingenlunde er gratis for Statsbanerne for Øjeblikket. Der skal for det første en Mand til at passe de Laager, hvorigennem Publikum passerer. Desuden maa Statsbanerne give mulig tilskadekomne Erstatning. Der er allerede overkørt en, som Staten betaler Erstatning til, og som Forholdene ere, er det et Under, kan jeg sige, at der ikke kommer flere til Skade. Paa den ene Side ligger en Bydel paa ca. 2,500, paa den anden en Bydel paa ca. 7,500 Indbyggere. Man vil altsaa se, at der er en ret stærk Frekvens. Desuden ligger der et Sommerteater umiddelbart paa den ene Side af Overgangen, og Forestillingen er forbi netop paa den Tid, da Gedser-Ekspressen kommer. Det er derfor højst sandsynligt, at der vil kunne ske Ulykker, som medføre, at Statsbanerne maa yde tilskadekomne Erstatning. Som sagt, jeg synes, det er god Sparsommelighed at sørge for at lukke denne Brønd, forinden der drukner flere Børn.

Beboere i forskellige Byer paa Syd-falster have gentagende indsendt Andragende til Trafikministeriet om at faa udvidet Billetsalgsstedet ved Marrebæk til Holdeplads med Sidespor, men Andragen-

det er hver Gang blevet nægtet. Ogsaa det mener jeg er ilde anvendt Sparsommelighed. Den højtærede Finansminister sagde forleden Dag, at Sparsommelighed er een Ting og Økonomi en helt anden Ting. Deri giver jeg fuldstændig den højtærede Finansminister Ret. Det er vistnok en daarlig anvendt Økonomi at nægte at lave dette Billetsalgssted om til en Holdeplads med Sidespor. Der er nemlig ingen Tvivl om, at en saadan Holdeplads vil kunne betale sig. Som Opland ligger nemlig her den store Udtørring, som kaldes Bøto Nor, en 4—5000 Tdr. Land. Nu, da denne Udtørring er kultiveret, føles først ret Mangelen af en Holdeplads. Der høstes saaledes paa denne Udtørring en kolossal Masse Hø, og der er i Tyskland et udmærket Marked derfor; men Omkostningerne ved Transporten til Væggerløse og Fiskebæk Stationer blive saa store, at det ikke kan betale sig at eksportere Høet. Ogsaa for Røedyrkningen vilde det være af stor Betydning, om denne Holdeplads blev anlagt. Der kan udmærket godt vokse Sukkerroer, men Strækningen, paa hvilken Roerne skulle transporteres, er saa stor, at det ikke kan betale sig, saa længe man ikke kan faa dem transporteret med Bane. Saa snart Vigesporet kom, saaledes at man kunde læsse Roerne dér, vilde denne Ulempe være afhjulpen, og man vilde kunne faa betydeligt mere ud af Jorden end for Øjeblikket. Andre Steder mangler der Jernbaner, og man klager i høje Toner derover, her er der Jernbane. Jeg synes derfor, at naar man med saa smaa Penge, som det her drejer sig om, vil kunne imødekomme en Egn, burde man gøre det, og jeg betænker mig ikke paa at betegne Anskaffelsen af et Vigespor og Indrettelsen af en Holdeplads som god Økonomi. Jeg mener nemlig, at det vil være god Økonomi for Staten, naar den ved et saadant forholdsvis lille Tilskud kan ophjælpe et Erhverv som det, der er Tale om her paa denne Egn, idet jeg mener, at Udgiften vil kunne forrente sig derved, at der bliver saa meget desmere Kørsel paa Jernbanen og derigennem større Indtægter for Staten. Det er den forretningsmæssige Side af Sagen, men den har ogsaa sin moralske Side, om jeg maa kalde den saa. Denne Landindvinding paa 4—5,000 Tdr. Land have Beboerne nemlig selv fuldt ud bekostet. Beboerne der omkring have ofret 400,000 Kr. derpaa uden mindste Tilskud fra Statens Side. Nu er man naaet saa vidt, at Befolkningen skulde til at have Udbytte af sine udlagte Penge, og det har Staten ikke glemt, thi den har